

De strikkede trær i Vilnius.

Formannens hjørne

God jul og spennende nytt år

Ja, nå er det jul igjen, nytt år kommer og vi har hatt regjeringsskifte. Det ble mye på en gang.

Alt nytt er spennende og spenning knytter seg til forventninger. Det er bare å se på barna når de får pakker på julaften. Forresten er det ikke kun barn som har forventninger i forhold til oppfyllelse av ønskelisten.

Den nye regjeringen har mange forventninger om forandringer fra sine velgere. Jeg vet at det er mange som har vært i Finland og kjørt snøscooter (sterkt vanedannende og anbefales). Her blir det konkurranse fra norsk side gjennom forslaget om liberalisering av det strenge norske regelverket om kjøring i utmark. Dette var noe av første som ble bekjentgjort fra den nye Solberg-teamet. Forhåpentligvis mer et symbol på at man ønsker å endre på styringsmodellene fra sentraliserte til lokale beslutninger. Vi får se hva fremtiden bringer når det gjelder andre og mer viktige områder. Uansett blir det her håpløst å konkurrere med Finland når det gjelder scooterkjøring. Prøv selv, ta en tur til Ruka, Levi eller noen av de andre ski resorts. Ta vinterferien i Finland.

Alle land er avhengig av å ha et næringsliv som skaper verdier og dermed arbeidsplasser. Det er også viktig for bærekraften i samfunnet. Det å kunne ha økonomi til gode helsetjenester, utdanning infrastruktur etc., er essensielt selv om ikke volumet betyr mest. Se på Finland som scorer høyest i Norden på PISA testene, men har 40 % lavere budsjetter pr. elev i enn hva Norge har; så penger er ikke alt! Det er hva vi får ut av det. Toppstyring med påfølgende byråkrati er kanskje ikke det smarteste for det er det individet som er, gjerne satt sammen i effektive team. «Slipp snøscooteren fri – det er vinter»

Selv kulturlivet, som er en kilde for verdier og inspirasjon, bør ned fra sin «høye hest» ved å innse at penger er en ressurs som må skapes av noen. Alt i alt er dette en symbiose.

Hva med den videre utviklingen for å skape verdier. Europa er fortsatt i sideleie. Både Finland og Norge har prognoser som ikke tyder på spesiell vekst i økonomien. Utgangspunktet er selvsagt forskjellig, nå også med svak norsk krone. Det blir viktig at samhandelen mellom våre land utvikles videre og vi ser allerede at flere finske foretak viser større interesse for Norge. Alle sterke krefter må samles for at vi skal lykkes. Herunder nevnes Ambassaden, Finpro og selvsagt NOFI. Vår kjære ambassadør Maimo Henriksson stiller til og med «hus og hjem» til disposisjon. Vi takker henne for ekstraordinær innsats!

Til medlemmene: Selg mer finske produkter!

Ønsker alle nye og etablerte medlemmer en gledelig jul og godt nyttår!

Redaksjonskomité:
Rolf Hauge
Vidar Syvertsen

Annonser:
Marjatta Kaldhol

Sekretariat:
Norsk Finsk Handelsforening
c/o Finlands Ambassade

Utgiver:
Norsk Finsk Handelsforening
c/o Finlands Ambassade
Layout: Mac&Type Design AS
Trykk: Mac&Type Design AS

SmåNytt

Handelskammer-samarbeide i Oslo

Mange handelskammer i Oslo følte at de hadde en utfordring i å beholde sine medlemmer. Rundt årtusenskiftet tok representanter for enkelte av disse handelskammer initiativ til å danne et fellesskap, et forum for å forenkle virksomheten og øke tilbudet til medlemmene. Handelskammer fra seks EU-land dro det hele i gang. Nå omfatter virksomheten representanter fra 16 land.

Det var handelskamrene fra Tyskland, Frankrike, Sverige, Italia, Spania og Irland som startet. Det hele var svært uformelt i begynnelsen, men det irske handelskammeret (NIBA), med Tom Christiansen i spissen, tok ledelsen av virksomheten. Som han selv sier, – NIBA er en organisasjon med 82 medlemmer, og vi kan få til større oppdrag eller presentasjoner i et samarbeide enn om vi står alene.

Etter hvert kom flere land med, og EU Chambers of Commerce in Norway (EUCCN) ble etablert. Så fikk man med seg ambassader som ikke hadde handelskammer, men egne folk som drev «business promotion», med, og nå omfatter samarbeidet 16 land.

EUCCN har ikke noe formelt styre, men møtes rundt hver 1,5–2 måneder for å planlegge fremover og utveksle erfaringer. Tidligere hadde hvert land fem minutters innlegg for å gi en oppdatering av hva man arbeider med. Nå ønsker man at dette legges inn i en aktivitetskalender. Hvert år forsøker man å ha et EUCCN-arrangement, som f. eks. går på en presentasjon av den økonomiske utviklingen i Norge.

Spennende NOFI-besøk i Vilnius

Vilnius er hovedstad i Litauen og Oslos vennskapsby. Den rommer mye historie, med Gamlebyen på Unescos verneiste, muséer og mange flotte kirker. Etter at Litauen fikk tilbake sin selvstendighet i 1991 har landet blitt medlem både i EU og NATO. Vilnius har vært sentral i den krevende utviklingen landet har vært igjennom, og fortsatt står overfor. Gruppen med NOFI-medlemmer fra Norge fikk et interessant og krevende besøk, med rikt utbytte og mange minner å ta med seg hjem.

Norsk-Finsk Handelsforening har vært med i samarbeidet siden midten av 2000-tallet. Fra 2010 har styremedlem Rolf Hauge representert foreningen i EUCCN.

På en av elvebreddene til elven Neris, ved en gammel bro midt i Vilnius, står det skrevet med blomster: Jeg elsker deg.... Og på den andre siden: Jeg elsker deg også. Dette var noe av det første vi la merke til da vi kjørte inn til hotellet, og det var sommerens blomsterhilsen til byen og dens innbyggere. Den varierer fra år til år.

Oslos vennskapsby

Vilnius, med sine snart 600.000 innbyggere, er en av Oslos vennskapsbyer, og den siste av de baltiske hovedstedene NOFI besøker. Vi som ikke hadde vært der før, var vel litt forutinntatt av avisartikler om kriminalitet og mafiastander. Men som en av dem vi møtte sa: De kriminelle er i Vesten, bl. a. i Oslo. Så her er dere trygge!

Vi bodde rett ved Gamlebyen på Hotel Holiday Inn. De fleste vandret litt rundt på egenhånd på torsdag ettermiddag før vi spiste middag på restaurant Lokys. Gamlebyen i Vilnius er ikke bare muséer, kirker og turister. Her bor og jobber folk, mellom vakre bygninger i

folkerike av de baltiske landene.

Krevende selvstendighet

Siden Litauen ble selvstendig i 1991, har man hatt vanskelige tider – såkalt kupongpolitikk. Særlig viktig var en overgang fra økonomisk uavhengighet fra Russland. Litauen ble medlem av EU og NATO i 2004 og ivaretar i år EUs presidentskap. Litauens økonomi øker i dag sterkt, 4 % årlig mot EUs nullnivå. Landet har hatt reduksjoner i lønn både i 2008 og 2009, -15 %. Fra 2010 til i dag er det bedre i industrien, men lønningene er ikke så høye som tidligere.

Det er eksporten som gir lønnsomheten i landet. Hovedfaktorene for økning i eksporten er: Møbler (Ikea har åpnet for 1 måned siden i Vilnius), plast (PET-flasker), ulike tjenester som back office for ledende utenlandske banker og transport. Landbruket er en økende industri med 60 % på eksport de seneste årene.

Finland er den syvende største investoren i Litauen. Sverige er størst. En representant fra Finpro snakket om de 42 finske firmaer som var med i handelskammeret. Det er metallkonstruksjoner og handel som er av størst interesse for finske firmaer. Fortum har bygget et varmekraftverk basert på søppel og søppelforbrenning kommer mer og mer. Litauen har dyktige arbeider innen mekanisk metallindustri. Lønnsnivået er

lavt, men kvaliteten savnes og må økes. I dag arbeider f. eks. 20.000 litauere i norsk industri, innen mekanisk, fiskeindustri og bygningsbransjen.

Litauen har i dag et problem med «svart økonomi» (korrupsjon). Det er derfor viktig å forstå hvordan den offentlige administrasjonen arbeider. Tollen har problem med alkohol, sigaretter og bensinprodukter fra Hviterussland. Skal man etablere seg i Litauen, er det viktig å arbeide med en lokal partner.

Rav i mange varianter

Etter møtet spiste vi lunsj på den nydelige restaurant Neringa, god mat i wienerinspirert interiør. Resten av dagen var avsatt til shopping, før vi på kvelden spiste på restaurant Steakhouse Hazienda.

Vilnius hadde markedsdager, og hele hovedgaten var gågate med boder hvor man kunne kjøpe håndverksprodukter, lokal mat, lin, rav og masse annet. Prisene på importerte varer var ganske høye, men lokalt produserte varer var billige.

Særlig rav er interessant å kjøpe. Rav er fossil harpiks fra nåletreet Pinus Succinifera, som vokste på jorden for mer enn 45 millioner år siden. Fargen kan være gul og gulbrun i alle sjatteringer, og enda mer verdifullt om det inneholder godt bevarte eksemplarer av insekter og andre ting fra naturen. Vi besøkte et eget ravmuseum i Gamlebyen og fikk bl. a. smake ravbrennevin! Rav kalles Baltikums gull.

Fra handelsby til kasteball

Lørdag var det tid for Walking city tour. I tre timer vandret vi med guide rundt i Gamlebyen og fikk høre litt om byens spennende og til dels blodige historie. Guiden snakket godt norsk og hadde jobbet for Storebrand i Vilnius.

Vilnius ble hovedstad i 1323, grunnlagt av Gediminas, Storhertug av Litauen. Gediminas ansees å være Litauens

grunnlegger, og han flyttet hovedstaden fra Trakai. I Vilnius bygget han en stor borg og bodde her frem til han ble drept i 1341. I dag er det bare tårnet igjen.

Under hans styre vokste Litauen til å bli den største staten i Europa, han hersket over landområder vi i dag kjenner som bl. a. Hviterussland og Ukraina. Litauen strakk seg fra Østersjøen til Svartehavet.

Vilnius blomstret som handelsby på 1400-tallet, men deretter er historien mer broket. Gjennom union med Polen ble byen stadig mer polsk. Fra 1655–60 var den besatt av russerne, og svenskene inntok byen i 1702. I 1795 ble den russisk igjen, etter Polens deling.

Etter første verdenskrig gjorde Litauen krav på byen, men polakkene tok den og lot den igjen bli polsk i 1922. Etter Polens sammenbrudd i 1939 ble byen gitt tilbake til Litauen av russerne, og i 1941 ble den igjen hovedstad, men bare under forutsetning av at russerne fikk etablere militærbaser i området, noe som la grunnen for den russiske annekteringen. Siden 1991 har Vilnius vært hovedstad i et fritt Litauen!

Møtested for kulturer og religioner

Vilnius har alltid vært et sted hvor forskjellige kulturer og religioner møtes. Migranter kom fra både øst og vest. Befolkningsgrupper som polakker, litauere, hviterussere, jøder, russere, tyskere, karaitter og andre stammefolk, slo seg ned i byen. Byen er full av katolske, russisk-ortodokse og evangelisk-lutherske kirker. Vi finner også spor etter en stor jødisk kultur. Før andre verdenskrig ble Vilnius kalt «Nordens Jerusalem» og rommet 102 synagoger. I dag er det bare en eneste synagoge igjen. Før annen verdenskrig bodde det ca. 200.000 jøder i byen. Det var et av Europas mest prominente jødiske samfunn. Etter krigen var det bare 20.000 igjen. Omkring 100.000 innbyggere ble drept i en massehenrettelse i Panarai, av dem var 95 % lokale jøder. I dag bor bare 2.000 jøder i Vilnius. Det finnes også et eget Holocaust Museum her.

Byen har 70 kirker og 22 av disse står innenfor de gamle bymurene. Mange folkegrupper har satt sitt preg på religionen, men flertallet (84%) er i dag romersk-katolske.

Napoleons favorittkirke

Den største kirken er Vilnius-katedralen Arkikatedra Bazilika. Den er bygget på samme sted som landets første katolske kirke, og deler av den kan spores helt tilbake til 1251. I dag ser katedralen både storslått og vakker ut, men den er blitt gjenoppbygd mange ganger etter skader påført av kriger og branner. Noen av oss fikk oppleve en katolsk ettermiddagsmesse her.

Det er for mange kirker å nevne, men Napoleon likte den gotiske St. Anne kirken så godt, at han ville ta den med seg til Frankrike. Han lot det være, og i realiteten brukte han kirken til stall for hestene sine.

Universitetet i Vilnius er Øst-Europas eldste, grunnlagt av jesuittene i 1579. Det har 13 gårdsplasser som flankeres av fantastiske 1400-tallsbygninger. Biblioteket rommer 5 millioner bøker og innenfor universitetsportene ligger også St. Johns kirke, et mesterverk i barokk stil, med et klokketårn som er gamlebyens høyeste bygning. Her studerer 23.000 studenter i 12 fakulteter. Universitetet tilbyr bl.a. studier i norsk språk.

Bredt museumstilbud

Museumsbesøk ble det ikke tid til, men det mest populære er «KGB-muséet». Det er KGBs tidligere hovedsete og fengsel, og heter i dag «Museum of Genocide Victims» Risset i stein på ytterveggene står navnene på alle de som ble drept i fengselet. Flere av guidene er

tidligere fanger. På hele 1980-tallet ledet Litauen den baltiske kampen for selvstendighet fra Sovjetunionen, og landet var det første til å legalisere ikke-kommunistiske partier. Under stor dramatikklærte Litauen sin selvstendighet 11. mars 1990, og de siste russiske troppene forlot landet 31. august 1993.

Et annet populært museum er Vilnius Nasjonalmuseum, som ble grunnlagt i 1855 og som i dag har over en halv million gjenstander på utstilling, mange av dem gravd ut av Gediminas borg, som ligger rett ved siden av. Her gjenfortelles byens historie fra forhistorisk tid og opp til i dag, med hovedfokus på middelalderen. Avdelingen med gamle våpen og rustninger er spesielt populær.

Alternativ hovedstad

Etter tre timer i Gamlebyen var det ikke plass til flere inntrykk, og vi satte oss fornøyd i bussen for å bli fraktet til Trakai.

Trakai er den gamle hovedstaden i Litauen og ligger 30 km vest for Vilnius. Rundt Trakai bor det 6.000 innbyggere. Byen har et fint landskap bestående av mange idylliske innsjøer og åser. Det viktigste landemerket i byen er Trakai slott som er bygget på en øy, i innsjøen Galve. Det var Storhertug Gediminas som bygget slottet tidlig på 1300-tallet. Tettstedet Trakai har som et av Litauens eldste steder en meget rik historie. Her finner man blant annet det eneste gudshuset til det tyrkiske folkeslaget karaimerne som kom til stedet på 1300-tallet og som har beholdt mye av

sin egenart, med bl. a. egne matretter (type kebab) som de sto og solgte på veien opp til slottet.

På 1400-tallet ble det bygget en imponerende festning rundt slottet som holdt fiender unna. Slottet ble aldri be-seiret, men da Trakai mistet statusen som hovedstad til Vilnius, mistet byen litt etter litt sin politiske betydning. Dette førte til økonomiske nedgangstider for byen, og slottet ble etter hvert omgjort til et politisk fengsel.

Slottet forfalt med tiden, men ble gjenoppbygd i 1955–1962 etter et prosjekt av arkitekten Bronislovas Krūminis. Slottet fremstår i dag som et fint eksempel på gotisk arkitektur og huser Trakai historiske museum. Resten av slottet og borgen brukes til festivaler, konserter og annen form for underholdning. Slottet er et mektig byggverk, med bl.a. historiens tidligst kjente sentralfyr-anlegg.

EUs formannskap

Etter busstur tilbake til hotellet var det klart for turens siste middag på restaurant Prie Katedros.

Vilnius var helt klart en mye bedre opplevelse enn forventet! Byen hadde utrolig vakker arkitektur, som minner om forgangne storhetstider og en spennende historie. Selv om man ser noe forfall og rester av vanskelige tider, så er Litauen i dag et land i bra utvikling. Litauere er glade i og stolte av landet sitt, med bl. a. dets eget unike språk.

Dalia Grybauskaitė er den første kvinnelige presidenten og veldig populær. Litauen har nå formannskapet i EU fra 1. juli, som det første baltiske landet. Det er en stor oppgave for et lite land som vil være en del av Europa!

Byggekveld i Ambassaden

Til høstens medlemsmøte i Norsk-Finsk Handelsforening var utstillere på Bygg-Reis deg med relasjoner til Finland, spesielt invitert. Dermed ble det ekstra mange som fikk høre presentasjoner om firmaet Caverion (tidl. YIT) og norsk tremekanisk industri, samt nyte Ambassadens gjestfrihet.

En interessert forsamling hadde møtt opp til «byggekveld» i Finlands ambassade.

Ambassadør Maimo Henriksson presenterte seg selv og noen i sin stab, samt oppsummerte høstens aktiviteter. Blant annet hadde man hatt besøk av Finlands utenrikshandelsminister.

Ambassadøren fremholdt at 75 prosent av «velstanden» i Finland kommer fra bygg- og anleggsektoren. Samme bransjer utgjør 20 prosent av eksporten til Norge. Felles for de finske aktørene er at de satser på høy kvalitet. De har samme tøffe klima som her hjemme, produktene er tilpasset dette. Maimo Henriksson mente at dette åpner et interessant perspektiv for samarbeide med handelsforeningen i denne sektoren.

Fra YIT til Caverion

Thomas Ramos fulgte opp med en presentasjon av finske Caverion, tidligere kjent som YIT. Dette navnet har man fortsatt i Finland og Russland, mens Caverion er navnet ellers i Europa, basert på et oppkjøpt tysk selskap. Caverion har en omsetning på 2,8 milliarder euro og en sterk markedsposisjon i alle de største landene. Totalt har selskapet 18.000 ansatte og 250 kontorer fordelt på 13 land.

Ramos fastslo at Caverion designer,

produserer og vedlikeholder energi-effektive tekniske bygginstallasjoner for alle typer bygg og industri. Største utfordring i dag er såkalte intelligente bygg.

I Norge har det finske selskapet høy tilgjengelighet med 3.500 ansatte og 1.300 biler fordelt på 60 avdelinger som betjener 35.000 kunder årlig. Dette gir en omsetning på 4 milliarder kroner. Man legger stor vekt på HMS,

Thomas Ramos presenterte Caverion, som tidligere var kjent som YIT.

samfunnsansvar og etikk. – I Caverion arbeider vi sikkert, eller så arbeider vi ikke, fastslo Ramos.

Noe av det man arbeider mye med nå, er sertifisering av yrkesbygg. Dette er et viktig marked med betydelig vekst. – Markedet koker, det er sterk konkurranse og prisene presses, fastslo Thomas Ramos.

Viktig treindustri

Presentasjonen av Caverion ble fulgt opp av en beskrivelse av norsk boligbygging og den tremekaniske industrien i Norge. Per B. Skreden fra Treindustrien fastslo at skogressursene alltid har vært viktige for Norge. I 2011 var stående volum rundt 880 millioner kubikkmeter, med en årlig tilvekst på om lag 25 millioner kubikkmeter. Avvirkningen har ligget på 35–40 pst. av tilveksten de siste årene. Skogbruk, trelast- og trevareindustri samt treforedlingsindustrien produserte varer for i underkant av 46 milliarder kroner i 2011.

Bransjeforeningen Treindustrien har ca. 80 medlemsbedrifter, store og små. Av skurtømmeret blir det 51 prosent skurlast og 26 prosent industriflis. Skurtømmeret utgjør rundt 70 prosent

Per B. Skreden kunne fortelle at norske skoger blir dårlig utnyttet.

av inntektene til skogeiernes. Skreden påpekte at vi fortsatt har mye gammel og hugstmoden skog. Her skiller Norge seg markert fra Sverige og Finland. Mindre enn 40 prosent av årlig tilvekst i Norge avvirkes.

Mer foredling

De senere år har man sett en klar produktutvikling innen trelastnæringen, til mer foredlede produkter. Særlig har man hatt en vekst innen industriell overflatebehandling. Man ser også en viss overgang til precut og faste lengder.

Norge er en relativt liten trelastprodusent i Europa, men vårt volum er stabilt mens det avtar i det øvrige Europa. Norsk produksjon ligger på 2,30 millioner kubikkmeter, hvorav 0,5

millioner kubikkmeter eksporteres. Til Norge importeres 0,98 millioner kubikkmeter. Til sammenligning eksporterer Sverige 11,2 millioner kubikkmeter og Finland 6,5 millioner kubikkmeter.

Per Skreden fremholdt at trelastindustrien primært er en byggevareindustri, boligbransjen som et viktig marked. Her har det vært en sterk økning siden 2008, men nå flater det ut, uten at man helt vet hvorfor. I praksis kan man bygge hva man vil i tre.

SmåNytt

Wärtsilä får ordre fra Norge og Tyrkia

Det marine verkstedet Wärtsilä har fått nye ordre fra Norge og Tyrkia. Selskapet skal levere komplett propellsystem for seks nye kjemikalietankere, samt fire nye X92-maskiner til containerskip. Ordrene er ikke endelig bekreftet.

Kjemikalietankerne blir bygget ved Hudong-Zhonghua skipsverft i China for Stolt Tankers B. V., en del av Stolt-Nielsen Limited. Selskapet driver en av verdens største kjemikalietankflåter. – Container-skip er et vitalt element innen transportens infrastruktur, og miljøhensyn og brenseløkonomi er sannsynligvis nøkkeldrivkraften bak opprettholdelse av containertransporten, sier Martin Wernli, administrerende direktør for Wärtsilä Sveits.

De fire nye containerskipene ble bestilt av Ciner Group, som er basert i Istanbul. De bygges ved Hanjiv Heavy Industries & Construction skipsverft (HHIC) i Subic Bay, Filippinene.

FNs menneskerettighetspris til finne

Liisa Kauppinen, tidligere president for verdens døveføderasjon, er den første finske mottager av FNs menneskerettighetspris. FNs generalsekretær, Ban Ki-Moon delte ut prisen i New York den 10. desember.

Kauppinen var direktør i den finske foreningen for døve fra 1976 til 2006, og ble den første kvinnelige president for verdensføderasjonen i 1995. I tillegg til sitt arbeide for døves rettigheter, har Kauppinen arbeidet for å forbedre kvinners, og særlige funksjonshemmede kvinners, rettigheter internasjonalt.

FNs pris innen menneskerettigheter er en æresbevisning til enkeltpersoner og organisasjoner som en erkjennelse for fremragende arbeide innen menneskerettigheter. Prisen er delt ut hvert femte år siden 1968. Blant tidligere mottagere er Amnesty International, Jimmy Carter, Martin Luther King, Nelson Mandela og Eleanor Roosevelt. Blant andre som fikk prisen i år,

var den pakistanske tenåringspiken Malala Yousafzai, som overlevet et attentat fra Taliban i fjor.

Finner nominert til Grammy-prisen

De finske dirigentene Esa-Pekka Salonen og Pentti Vänskä samt komponisten Magnus Lindberg er nominert til årets Grammy-pris. Denne prisen er en av de viktigste musikkpriser i USA, og blir utdelt av National Academy of Recording and Sciences som anerkjennelse for fremragende innsats innen musikkindustrien.

Avisen The Los Angeles Times skriver at «Los Angeles' increasing reputation as a capital for new classical music got further confirmation from the Grammy Awards». Avisen merker seg også at «it is a particularly big year for the L. A. Phil's conductor laureate Esa-Pekka Salonen».

Salonens innspilling av Witold Lutoslawskis første symfoni med Los Angeles Philharmonic konkurrerer om en Grammy innen kategorien beste orkesterprestasjon. Vänskä konkurrerer i samme kategori med sin innspilling av Sibelius symfoni nummer en og fire med Minnesota Orchestra.

Salonen fikk en Grammy-pris i 1986 for innspillingen med Los Angeles filharmonien av Lutoslawskis tredje symfoni. Hans fiolin-konsert ble også belønnet med den respekterte Grawemeyer-prisen i USA i 2011. Denne prisen var verdt 100.000 US dollar.

Salonen har også vært nominert til Grammy-prisen for den beste klassiske samtidskomposisjon for sin fiolinkonsert som ble innspilt med det finske radioorkesteret. Magnus Lindbergs pianokonsert konkurrerer om den samme Grammy-prisen. Salonen og Lindberg har dessuten vært nominert for priser innen kategorien beste klassiske instrumentalsolo.

Nytt ladestasjonsnettverk skal øke finsk elbil- bruk

Den økende popularitet for elektriske biler krever at man har et omfattende nettverk av ladestasjoner. Dette er målet for en ny ope-

ratør innen lading av elektriske biler, som er etablert av 17 finske energiselskap.

Målet for selskapet, Liikennevirta Oy, er å gjøre det mulig for førere av elektriske biler å lade sin bil ved enhver ladestasjon som er utstyrt med Virtapiste-logoen, hvorsomhelst i Finland. Ladepunktene, som til nå har vært få, og med stor avstand mellom, vil fra nå av danne et sammenhengende ladenettverk.

Involvingen av en rekke forskjellige operatører er gjort mulig gjennom en klart definert standard og klare regler. I tillegg til energiselskapene, kan Virtapiste tjenester tilbys av f. eks. byer, butikkjeder, parkeringsanlegg og fast food restauranter.

Målet for nettverket er å bli involvert i et felles system for de nordiske land og Europa. En intensjonsavtale er allerede signert med det tyske bil- og energisamarbeidet Hubject, med intensjon om å etablere nett-opp et slikt delt system.

– Vi tilbyr operatørtjenester innen alle virksomheter som ønsker å gi ladetjenester til eiere av elektriske biler, sier fungerende administrerende direktør i Liikennevirta Oy, Jussi Palola. – Ingen andre steder har jeg sett en slik stor gruppe av energiselskap som har gått sammen om å bygge et ladenettverk som er åpent for alle.

Operatørens kunder er eiere av ladestasjoner og de som gir ladetjenester. Tjenestene fra Liikennevirta omfatter en teknisk plattform for ladetjenester, brukergjenkjenning og vedlikehold av ladestasjoner.

– Førere av elektriske biler kan bruke kort fra sin egen tjenesteleverandør for å lade sine biler ved enhver Virtapiste-stasjon i Finland, sier Palola. – Brukererfaringen vil være ensartet over by- og selskapsgrenser. Et lignende system kan eksempelvis være Finlands ATM-nettverk.

Liikennevirta og overføringselskapet Fingrid har blitt enige om å samarbeide for å lage enkel lading som en del av det finske energisystemet.

NORSK FINSK
HANDELSFORENING

*ønsker sine medlemmer og
forbindelser en riktig*

GOD JUL

